

EDVARD GRIEG

- KONCERT -

ONSDAG 21. MARTS 1906 KL. 8

I

BRØDRENE HALS'S

KONCERTSAL

PROGRAM:

1. **Stemninger** (af Op. 73).
Resignation — Folketone fra Valdres — Hommage a Chopin —
Studenternes Serenade — Luaalat.
2. **Fra Holbergs Tid.** Suite i gammel Stil (Op. 40).
Prælude — Sarabande — Gavotte — Air — Rigaudon.
3. **Albumblade** (Op. 28).
Allegro con moto — Allegretto espressivo — Vivace — Andante
serioso.
4. **Romancer.**
Udfarten. — Ragnhild. — Prinsessen. — Et Haab.
5. **Slaatter**¹⁾ (af Op. 72).
a. Gangar²⁾. — b. Brurmarsch³⁾. — c. Haugelaat. — d. Kivle-
møyerne⁴⁾. — e. Prillaren⁵⁾. — f. Tussebrurefera paa Vossevangen⁶⁾.
6. a. Humoreske Gis-møll (af Op. 6).
b. Berceuse (af Op. 38).
c. Bryllypsdag kaa Trolldhaugen⁷⁾ (af Op. 65).

Samtlige Musikstykker komponeret eller bearbejdet
af *Edvard Grieg.*

Sang: **Frøken Borghild Bryhn.**

Piano: **Edvard Grieg.**

Flygel fra Brødrene Hals's Fabrik.

- ¹⁾ Efter en gammel Spillemand i Telemarken, nedskrevet for Hardangerfele af Johan Halvorsen. Fri Bearbejdelse for Piano af Edvard Grieg.
- ²⁾ Efter Møllargutten.
- ³⁾ Komponeret af Møllargutten, da hans Kjæreste, Kari, sveg ham for at gifte sig med en anden.
- ⁴⁾ Springdans og Gangar fra Selljord.
- ⁵⁾ Springdans fra Os Prestegjeld.
- ⁶⁾ Gangar.
- ⁷⁾ Komponistens Villa nær Bergen.

TEXTER:

Udfarten.

A. Munch.

Det var en dæmrende Sommernat,
et Skib laa tæt under Ø,
hvor dunkle Lunde og hængende Krat
sig speiled i klaren Sø.

Alt gik en forfriskende Morgenluft
igjennem den stille Nat,
og Søens Aande og Græssets Duft
sødt havde sig sammensat.

Det dunkle Skib endnu roligt laa,
dets Master mod Himlen stod,
dog havde det alt beredt sig paa
at sprede sin Vinge god.

Thi naar Dagens første Gyldenbud
sit Skjær over Aasen gav,
da skulde det stævne af Fjorden ud
mod det vilde, det fremmede Hav.

Og se! Paa Dækket forventningsfuld
min unge Hustru sad;
hun var saa fager, hun var saa huld
som den drømmende Roses Blad.

Hun havde sin Haand i min ømt lagt
mens ud i det Fjerne hun saa.
Hendes Drøm var nu til Gjerning bragt.
Vi skulde tilsammen gaa

langt over Hav til fremmede Kyst,
til Sydens delilige Land.
Vi skulde vandre i Ungdomslyst
ved Arnos, ved Tiberens Strand.

For hende laa Livet saa morgenklart,
saa daglangt, saa skjønhedsrigt.
Hun svævede ud paa den herlige Fart
som Dronningen i et Digt. —

Gud være lovet hun da ei saa
ret dybt i Fremtiden ind;
ei længe derefter hun stille laa
under Muld med hviden Kind.

Ragnhild.

Holger Drachmann.

Aa, der var en Jente
som vi saa ombord!
alt det velbekjendte
fik da nye Ord.
Alt tog til at synge,
Fjord og Fjeld i Klynge,
da vi drog afsted,
saa vi selv sang med.

Naar den Reise endte
ved jeg ei forvist,
men den vakre Jente
bød Farvel tilsidst.
Da laa Fjeldet øde,
for det sidste Møde
Bølgens Mund var lukt,
Dagens Lys blev slukt.

Men i hver en Jente —
da hun længst var væk —
øined jeg bekjendte,
store, skjønnne Træk,
og bag Fjeldemuren,
gjennem al Naturen
over Sneen blaa,
Ragnhild grant jeg saa.

Prinsessen.

Bjørnstjerne Bjørnson

Prinsessen sad højt i sit Jomfrubur,
Smaagutten gik nede og blæste paa Lur.
»Hvi blæser du altid, ti stille du smaa,
det hæfter min Tanke, som vide vil gaa,
nu naar Sol gaar ned«.

Prinsessen sad højt i sit Jomfrubur,
Smaagutten lod være at blæse paa Lur.
»Hvi tier du stille, blæs mere du smaa,
det løfter min Tanke, som vide vil gaa,
nu naar Sol gaar ned«.

Prinsessen sad højt i sit Jomfrubur,
Smaagutten tog atter og blæste paa Lur.
Da græd hun i Aftnen og sukkede ud:
»O sig mig, hvad er det, mig feiler,
min Gud —
nu gik Solen ned«.

Et Haab.

John Paulsen.

Jeg kunde juble for alle Vinde
min Glæde ud! Vil man den forstaa?
Nei, bedst jeg varsomt den lukker inde
her hos mig selv i mit Hjertes Vraa.
Mit Hjerter brænder, det bæver, banker
i Takten, o, til en Jubelsang!
Mit Hoved gløder af Vaarens Tanker.
Hvor vild og lystelig deres Gang!

Foran mit Øre det bruser, sjunger
som Tonerne fra et Englekor.
Med tnsind sladrende søde Tunger,
det røber mig hvad i Fremtid bor.
Ak! tør jeg tro det! Jæg vil saa gjerne.
Hvor Haabet flammer og kaster Skin!
Ud fra det tause, det dunkle Fjerne
en Stjerne straler — og det er min!